

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., király-utca 9.
hova az előfizetési összegek valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszaszadva.

—*—
KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:

HATSEK ADOLF.

TARTALOM: Egy könnyen megvalósítható eszme. — Tárcza: Szakítás. — Intő szót a magyar nagyárusokhoz. — Dohányok csomagolása. — Kis ládák. T. Előfizetőihez.
Vegyesek. — T. vidéki olvasóinkhoz. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

Egy könnyen megvalósítható eszme.

Ki valamely létező állapoton, szokáson, dolgon lényegbe vágó javítást akar létesíteni, annak a létező és javításra szánt dolog alapos ismerésén kívül jó távol kell szeméivel széttekinteni: mert a közel lévő dolgok mindennapiak, közönségesek és az előnyt eredményező összehasonlításra alkalmatlanok.

Találmányok, reformok úgy érhetők el legkönnyebben, ha azon országokat tanulmányozzuk, hol a haladás, tökéletesedés általánosan és közelebről a mindenkor kérdéses tárgynál túlhaladta a mienket.

Tekintsünk Franciaország felé, hol a dohánygyedárú szintén be van hozva és látni fogjuk, hogy sok oly jó, új dolog van ott, melyet csak előnyös volna nálunk is meghonosítani. Ott a dohány kereskedelem is a modern kor követelményeinek magaslatán áll.

Sulyt fektetnek arra, hogy időt nyerjenek, mindent előnyükre kiaknázzanak, a vevőt kielégítsék és a forgalmat rohamosan fokozzák. Franciaország ezen a téren is a szükségbeli kínálat és kereslet teréről a kényelmi és fényűzési térre emelte kereskedelmét. A konkurrencia ott

józanabb. Soha sem fogna valaki üzletet nyitni csak másnak ártalmára: de saját előnyére másnak megkárosítása nélkül.

Ott az üzletnyitásnál nem a kecsesgató jelen, de a jövő biztosítása a mérvadó.

Ezért Franciaországban, közelebről Párisban oly távolban vannak egymástól a trafikok, hogy egymástól a vevőket el nem szedhetik. A közönség kényelme ott nem szolgál hamis csengésű kifogásul.

Vajjon mi nélkülözhetőbb fogyasztási cikk: a kenyér vagy a szivar?

S mégis nálunk 10—20 trafikot találunk addig, míg egy pék üzletet. Vajjon azért kevesebb kenyér fogy? Csak az egyes pékek keresnének kevesebbet, ha több üzlet nyílnék.

Ezt tudják Párisban; de nálunk — sajnos — nem.

Az ottani üzlet, egyuttal jövedelmi forrás is. A kereskedők többre vannak becsülve, munkájukat jobban jutalmazák és így munkakedvök is fokozottabb; noha a napi rezszi ott aránytalanul nagyobb.

Ily viszonyok között bátran hozhatott Franciaország oly újítást, melynek minden párisi örvend és mely a trafikosok jövedelmét fokozza, tekintélyét emeli.

Pár hóval ezelőtt a Francia postai igazgatóság azon újítást hozta be, hogy 200 trafik üzletben fiók postát létesített, a melyekben ép úgy fogadnak el csomag és pénzküldeményeket, mint bármely más postán, a közvetítés ép oly gyors és a megbízhatóság is kifogástalan.

Kettős cél van így elérve. A posta igazgatóság nagy hivatalnoki kart és ezek fizetését takarítja meg, másfelől 200 trafikos jut tisztességes mellékjövedelemhez.

Aki a francia viszonyokat ismeri az tudja mérlegelni ezen új rendnek óriási horderejét.

Amellett hogy 10—12 fiók-posta felállítását és az ezzel járó költségeket megtakarítja az állam, 200 trafikos jut évente 3—4000 franc jövedelemhez; mihez a tulajdonképeni üzleti-cikk nagyobb forgalma is veendő.

Viszonyítsuk a mondottakat a mi állapotainkra.

Budapest főváros rohamosan fejlődik, emelkedik. Területileg nő, kereskedelme, ipara fellendül, idegen forgalma növekszik. Nem igaz, hogy korai még. Még érettek már viszonyaink erre, hogy — mint itt ismertettük — nálunk is behoz-

TÁRCA. Szakítás.

Mikor ébresztőt fújt az ezredtrombitás, akkora már túl volt egy néhány sohajtáson. Későn fektűt le, idegesen, zavartan dobta ruháit a főtőlökre; dühös volt először önmagára. Mikor megpillantotta dohányzó asztalkáján azt a kacér kis fehérnép arczképét, akkor éppen furiába jött. Ilyenkor lecsukta szempilláit s mintegy kábultan állott egy helyben, mereven, mint a düledező oszlop.

Az ablaka alatt titkosan sugdostak a vadgesztenye hulló rozsdás levelei; az őszi hideg szellő is szilajon vágatott át a zörgő lombok között. A kaszánya nagy udvarán kedélyesen trappoltak a félig felöltözött huszárok a kántin felé, egy-egy snapszos üveggel kezükben.

Már a zabolót is fújtak és még nem koczogott az a majom, ordináncz. Bosszantó, még ez is ellenére van az embernek, mormogta magában Széltay Emil hadnagy.

Oh ti hulló levelek, te sáppadt avar, jobb volna, ha már ti szolgálhatók a takarót, hisz már czéltalan, reményvesztett az élet. Most már az édes rabságból is ki kell esni, még gondolni sem szabad rá.

Borzas fejjel, ijedt arczczal rohant be az ordináncz és csapta le a tükröfényesre subiczkolt sarkantyus csizmákat. Hozta a mosdóvizet és terítette a thézó asztalkát. Az előszobában esőrömpölt a csészek között és a spiritusz láng alig, hogy bele nem fogott a vakablak csipkefüggönyébe a mint ott szeleskedett. Elhozta a kaszinóstul a sonkaszeleteket, a teával együtt tálczára tette és bevitte a hadnagy ur elé. Azután kihuzta magát egyenesre és várta a további parancsot.

Várt egy kis fülhuzást legalább is, hogy késett, de tudta, hogyha megmondja urának, hogy az este Boránál volt, megbocsájt neki. Igen jó ember volt, ha igazat mondtak neki, meghatotta jó szívet és csak gyöngéden figyelmeztette, hogy: na maga hunczut kutyamosó, megint kiugrott a hámból.

Most mit sem szólott, csak elmélázva, szórakozottan gombolgatta karszu szabásu bluzát. Nem is fűtyült az öltözködésnél, mint rendesen, pedig hétfőn reggel ugyancsak jó kedve szokott lenni.

Vasárnap délután vagy lőháton, vagy fogatán száguldot ki a Jelencsáky Sándor pusztájára, hol a milyen szives barátsággra talált, éppoly finomabb érzélgős boldog,

rabság várt türelmetlenül verő szívére. Halovány arczu, szöke haju lányka volt Jelencsáky Iréne, a ki Istenen kívül a mamáját szerette még eddig legjobban csak a világon. Az apától inkább félt, attól a mogorva penzionátus huszárezredestől, ki hajlott kora daczára délczegen járt-kelt terjedelmes birtokán és mérges hangon osztogatta parancsait a cselédségnek.

Iréne örökölte papájának tiszteletet parancsoló föllépését, a mamájától a szépséget és egy kis finom kaczárságot birt és ezzel hódított is mindenütt nyakra-főre.

A mama még fiatalos bájaiban pompázott és a pesti bálrendezők ternő számba vették, ha a lady-patronessei tisztet volt kegyes elragadó szeretetreméltósággal elvállalni.

Mikor odaérkezett Széltay Emil hadnagy, egy falka agár üvöltése fogadta és alig tudott tőlük menekülni, mindenik elvárta, hogy hosszukás fejét megtapogassa. A vizitszoba ajtóban állott már délczeg ezredes és katonás parolával fogadta a kedélyes gyereket. A mama bele volt temetkezve a Fővárosi Lapok-ba, Iréne meg Herczeg Ferencz

zák a párisi rendszert. Lipótváros, Belváros és Terézvárosban az óriási forgalom; más városrészen a posták távol fekvése tenné nemcsak indokolttá, de szükségessé is a fiók trafik-posták létesítését.

A postarendszer egészségesebb, gyorsabb lenne. Nyerne a főváros ismét egy darab világvárosias jelleget.

Igaz, hogy nem minden trafikos rendelkezik oly képzettséggel, hogy postatiszti teendőket is képes legyen elvégezni, de hiszen van módjában a hivatott felsőbb hatóságoknak a sok közül az alkalmast kiválasztani és a kiválasztottakat esetleg pár heti kurzuson kiképeztetni.

A szert — ha másutt helyesnek bizonyult — saját viszonyainkra áttüntetni hazafias kötelesség.

Országos értekezlet.

Intő szót a magyar nagyárusokhoz!

Dobpergés harsonna — lelkesedés, taps örömteljes üdvözlés! Ezekkel fogadták azon eszmét, hogy augusztus hóban a magyar nagyárusok Budapesten országos értekezletre gyűlnek össze.

Mi ez eszme felkarolásánál eleget tettünk hirlapírói kötelességünknek. Mi több cikkben tárgyaltuk e kérdést és nagy horderejét.

Mi körvonaloztuk a munka és tárgy sorozatait és publikáltuk azt.

Mi a megoldásra váró fontosabb kérdésekkel behatóan foglalkoztunk és szóval-írásban informáltuk a nagyárusokat.

Szóval, mi becsülettel megállottuk helyünket a fontos értekezlettel szemben.

Számtalan helyről kaptunk táviratokat, leveleket, melyek az eszmét és felkarolását üdvözlilik és hathatós támogatást helyeznek kilátásba.

Mi hittük, hogy az elhintett jó mag jó, termékeny talajba hullott és a kezdeményező az aratás bő jutalmában fog részesülni.

De nem ez volt kizárólagos célunk. Mi

tárczáit olvasta, mint a vasárnapi delután legkedvesebb csemegéjét.

Emil kezét csókolt a mamának, Irénel pedig kedélyesen, divatosan kezét szoritott és alig-alig tudott szóhoz jutni, úgy remegtek ajkai. Iréne egy pár szót szólott, aztán bocsánatot kért egy pár percze, a míg nem ezt a tárczalevél olvasását befejezi. A mama eléggé intette, hogy tegye félre most, de ezt Emil sem kívánta volna, hiszen neki így is Iréne, amugy is Iréne. Ha befejezte az olvasást, elkezdtek a lapok napi hírein és végezték valami hóbortos, apró postillon, d'amourbeli ömlengésen. — Mindig meglepőbb volt rá ez a leány; arcának halványasága, vonásainak merevsége mind jobban-jobban ingerelte és egy rejtélyes földi angyalt látott benne, kit Isten arra teremtett, hogy Széltay Emil kiismerje és meghódítsa maga számára.

Emil kettős czélt tűzött tehát maga elé és azt hitte, hogy udvarló tudományát ha összeszedi, a két feladatot nem lesz nehéz megoldani, hiszen nem egy makacs és kokett primadonna borult már szíva nyakába, nem egy ajándékozta meg színpadi koszorújának legszebb virágával, Iréne taktikája speciális volt, aztán

nem magunknak akartunk ünnepeletést, előttünk az általános érdek előmozdítása lebegett.

Az eszményi megelégedést gyakorlati eredménynek kell követnie. Nem szóval, de tettel. Ezek pedig késnek.

Rosszul esik látnunk, hogy azon tanácsot, melyeket a nagyárusok adhattak volna és adni kötelességük volt késték és késnek.

Hiában raktuk le így az alapkövet, a felépítéshez, az anyagot az érdekelteknek kell szolgáltatni.

A nagy egész általános elkészítés a mi dolgunk, ez meg is van: a részletek dolga a nagyárusoké. Siker csak úgy várható, ha minden érdekelt szóval, tanácsal és tettel segélyünkre siet.

Ha a nagyárusok véleményei e kérdésnél megoszlanának, megértenék a tartózkodást; de tudjuk, hogy nincs egy nagyárus sem az országban, ki nem helyeselné teljes egészben a kérdéses mozgalmat.

A tartózkodást értenék, ha pártok volnának és az egyik előnye a másik párt hátrányát jelentené.

De talán épen az a baj, hogy mindenki velünk együtt érez, az eszmét egyaránt helyesli és a dolgot annyira természetesen tartja, hogy fölöslegesnek látja és véli a személyes ténykedést.

Ez a helyzet kissé humoros.

A társadalom betegségei hasonlóak az emberi test betegségeivel. Legtöbb baj halálhozóvá csak azért leszen, mert kezdetben a symptomákra nem fektettek súlyt, mert a bajt kicsinylették orvosi kezelés megkezdésére.

Igaz, hogy jelentéktelenebb sebek beheggednek kezelés nélkül, de azt mindenki érzi, hogy a trafikosok üzletgáiban annyi és oly mély sebek vannak, melyeket elnézni nem szabad és hogy a gyógyító balzsamot ezen országos értekezlet bőven nyújthatná azt is, belátja mindenki.

Mert a kérdést mindenki helyesli természetesen tartja, ez nem ok a hallgatásra, tartózkodásra.

Nagyon helytelen azon nézet, hogy egy ily cikk olvasása után eleget tettek kötelességüknek, ha annak tartalmát helyeselve, arról a szerkesztőt értesítik. Ez kevés. Intésül mond-

mag a szíve is különös alkotás, lelkestől. Mint eféle fiatal leánykánál szokás, szalon bon-bonokkal kedveskedett Emil, erre következett egy hideg mosoly bukét, erre: fagyos mosoly. Szerelmes pillantás erre: gunyos kacaj.

Mikor Emil a farsangi tisztai bálon megismerte ezt az új nagy leányt, kit akkor muttattak be, megakadt szemében és oly bizalmas beszédbe bocsátkozott vele pár perc alatt, hogy a legfönkeltebb lényt vélte fölhalálni benne e földön, kiről szentül hitte, hogy üres óráit megédesíteni ő van hivatva, csak ő lehet az, ki megérdemli jó szívének édes vágyódását.

Mikor vizitet tett nálunk, Iréne édesen mosolygott szemei közé és szapora beszédével úgy elfoglalta, hogy a néhány perczes feszes vizit, jó háromnegyed órányira nyulott.

Ezután kezdődtek meg a cukros és bukétos látogatások. Iréne szeszélyes volt egyszer, máskor egyforma jókedvű, néha olyan meleg, hogy Emil szíve majdnem perzset fogott.

A mama mindig elragadóan kedves és szívélyes. A papa rendszeren nagyokat

jud, nekünk minden egyes nagyárus tanácsára, személyes tényleges közreműködésére van szükségünk, hogy e fontos ügy helyesen oldásuk meg.

Nyilatkozzék szabadon mindenki, segítsen bátran tanácsal és tettel.

Hiszen szabad államban szabad, független polgárokhoz irunk.

Reméljük, megértettek bennünket.

Dohányok csomagolása.

Gyakorlati ujtások — ha ezek kényelmesen hozzáférhető, olcsón kivihető, szemnek tetszetősek — nagy figyelmet érdemelnek; mert ezekkel nem csak az ízlés finomodását érhetjük el, de az érdekeltektől árucikk forgalmát emelhetjük.

Természetes hogy ujtást hajánál fogva előrántani ha kell — ha nem kell, czélszerűség nélkül, nevetséges; csak azok érdemelnek figyelmet és pártolást, melyek javulást is jelentenek a régiekhez.

A dohány nemek csomagolása általában nem czélszerű.

Igaz hogy a gorombább nemek — mint a B. Pipadohányok közül, Kapa dohány, Magyar pipa dohány, Debreceni oly olcsók, hogy a csomagolásra anyagi áldozat alig kívánható; ellenben már a kanasztér és a legfinomabb pipadohány már figyelmesebb csomagolást érdemelne, mert így sok kellemetlenséget okoznak a kisárusoknak.

Talán lehetne a nem tartó csirizes ragasztás helyett, keresztkötéssel borítani a csomagot, vagy a dohány kerek alakban sodorni.

A kis csomagokban levő dohányoknál még inkább javításra szorulnak a nagyobb csomagokban lévő. A finom Hercegovina à 125 grm; Finom Ázsiai à 125 grm; Középfinom Török à 100 grm; Dráma à 125 grm; de leginkább

aludt delutánonként, hiszen hova mulaszon ő egy fiatal hadnagyocskával, mikor az amugy is kurizálni jött. Az ozsonnánál kínálkozott erősen a somorból, aztán kaczagott az Emil élczein és ha valami pikántériát fedezhetett fel, azokban jó kedélyesen vágott a szemével.

Majd a zongorához telepedett le Iréne s a legszilajabb csárdáson kezdve érzélgős népdalokat, ábrándos keringőket, nehezen felfogható klasszikusokat, meg Chopin halotti indulót játszott s ha bevégezte, felugrott helyéről, megfogatta fíradt ujjait, kinézett egy darabig a virágos gruppra, mereven, szótlanul; aztán mosolygott Emilre s biztatta, hogy: csak üljön le, hiszen még van idő elég. Boldog volt Emil, csak úgy dagadt a keble, a czifra zsinóros attilája alatt.

Vasárnap delután történt, hogy Iréne szeszélyes hangulatban volt, pedig éppen akkor volt szándékában Emilnek valahogyan egy kis kirohanást rendezni Iréne szívéhez. Megkérdezte tőle: tudna-e ugyan aranyos maga szeretni valakit?

Iréne nagyot kaczagott e naív kérdésen és röviden csak annyit felelt: hídje el édes Emil, nálunk az egész család nőtagjainak márvány keblük volt.

a legfinomabb Magyar à 100 grm sürgősen igénylik a jobb csomagolást.

Ez utóbbi oly papirba lesz csomagolva mely se meddig nem tart, azonnal rongyolódik és rongyos állapotba érkezik már az üzletbe.

A török dohányok csomagolása izléstelen, azután indokolatlan, hogy míg egyféle 125, másféle csak 100 grammonként forgalomba, a csomagoló papir vékony és csak kis nedvesség érje már megsárgul az eredetileg fehér papir.

Ajánlatos volna, tehát ha ezen dohányokat jobb, alkalmasabb papirba csomagolnák, mint ez a fin. Magyaránál (100 grm.) van.

A rövidre vágott dohányokat pergamentszerű — papírzacskókba lehetne tenni, ami a csomagolást magát is megkönnyítené.

Az ily papírnál nem kellene félni, hogy az elrongyolódik, hogy nedves levegőben elsárgul. Csinosabb volna és egy vignettát meglehetne mellette takarítani.

Török dohánynak csak egy czélszerű csomagolása volna. Belől viaszos papir, kívül bádóg vagy kemény karton.

Minthogy azonban ez drágább és a durvább nemeknél aránytalan költséggel járna, ezeknél a sok helyen divó Envelope pakolást kell használni pergament papírból.

Kedvelt és tetszetős lenne csinos bádóg dobozokban a fin. Török, az Ázsiai Hercegovina. Más csomagolásuk folytán nem szeretik úgy, mint megérdemelnék és nem tudnak versenyezni a speciálisokkal, hol jobbat és olcsóbban vehetnek.

Nem helyes, ha egy gyárból kikerülő minőségben egyező árú a csomagolás különfelesége miatt egymást hívja ki versenyre.

Emil ridegen hátra dobta magát, fötöljén szótalan maradt jó soká. A mama azalatt a kertben sétált férjével és így nem lehetett tanui a szalon eme végzetes jelenetének.

A mit azután beszélgettek, az nem volt érdekes. Emil fogatott, meghatottan bucsut vett s bedobta magát kis üveges hintójába. Alig vette észre a hosszú utat, pedig szívében düh, harag és bosszu koválygott.

Hazaérkezett, jó este volt, 10 óra felé. Lefeküdt, nem tudott aludni. Tépelődött, álmodott ébren egy sivar jelenről, egy csalóka multról és egy reménytelen jövőről. Fájt szíve úgy, a hogy sohasem.

Hétfőre virradott, az ezredtrombitás ébresztőt fújt, zabolót fujt és a míg ő is reggelizett, borus gondolatok lepték meg agyát. Jó negyed óra mulva már nyergelőt avizáltak; ment a rekrutákkal a lovarda felé. Hátra csapta sapkáját, egy esujtó gondolat villant meg agyában: kár volt kiismerni Jelencsáky Irénét, hisz ezzel már kész volt a szakítás...

Pálffy Gyula.

A csomagolás csinja sokat a különlegesség árudájába terel: de a valódi dohány értő a minőségre fektet főszulyt. A 1/10 kilós csomagoknak kell legsürdöbben jobb csomagolást adni.

Takarékosságnak itt helye nem lehet, mert a kincstárnak kötelessége az árut czélszerű, csinos és biztos burkolásáról gondoskodni.

Különb is a papir gyártás és könyvnyomda technicája ma oly kifejlődött, hogy a szükséges javítások alig kerülnek valamivel többé a mostani rendszerénel.

Kis ládák.

Mint ismeretes a láda kérdés általában valóságos csapásként nehezedik a dohányárusokra, anyagi állandó és igen érzékeny veszteségen kívül számtalan más kellemetlenséget is okozva. A baj nagyságát csak fokozza a kis láda kérdés.

Mert itt-ott, a hol élénkebb a kereskedői forgalom még a nagyobb ládákat — ha olcsó, potom áron is; de lehet értékesíteni; ellenben a kis ládákat — ide érte az ugynevezett közep ládákat is — absolute nem lehet értékesíteni.

Tudott dolog, hogy az 50 krajczárba kerülő azon ládák, melyekben a cigaretták vannak, valamint a dohány csomagolásra használt 30 krajczáros ládákat senki meg nem veszi, mert ilyenekbe egy áru nemet sem csomagolhatnak.

Ha nem tudnánk, hogy hiában küzdünk azon eszméért, hogy a m. kir. kincstár vegye vissza ezen ládákat, legalább azt sürgetnénk, hogy 2—3-szor kaphassanak azon egy ládában árut.

Tisztelettel terjesztjük a magas Igazgatóság elé alanti javaslatainkat:

1.) A Hercegovina cigarettákat, melyekből 20,000 darabon alól ritkán rendelnek meg, pakolják 20,000-rével nagy ládába.

2.) A Legfin. Magyar sziv. dohány és a Középfín. Török 1000 darabjával ládázassék.

3.) A jenidge is 20,000-rével, legrosszabb esetben 19,000-rével ládázassék.

Általában jobb volna a nagyárusokra, ha csak két nagyságu láda volna. Nagyobb 60 krajczárra és kisebb 30 krajczár.

A középládát törölni kellene, mert ezekben leginkább keveset, gyorsan fogyó nemeket raknak, ezeket pedig bátran tehetnék nagy ládába.

Könnyű volna a kis ládákat teljesen is mellőzni, ha a 20 gramos Ázsiai, 20 gramos Hercegovina, 20 grmos Kanaszter 100 darabonként összekötve zsákokban hozatnék forgalomba.

Nagyon örvendenénk ha javaslatainkat megszívelnék és megvalósítanák, mert ezzel a láda kérdés — bár épen nem

volna megoldva — nagy könnyebbséget nyerne, kevesebbet veszítenének ok nélkül a nagyárusok.

T. Előfizetőinkhez I

Lapunk célja lévén a dohány nagy- és kisárusok érdekeit minden irányban szolgálni; időnként teljesen a dohányel-árusítók érdekeinek szentelni; szerkesztőségünkben egy külön tudakozó osztályt rendeztünk be, a hol minden t. előfizetőnknek bármely dohány és szivar elárúsi-tási szakmába vágó szóbeli vagy levélteli megkeresését készséggel elintézzük és kimerítő szaktanácsokkal pontosan szolgálunk.

Felkérjük tehát t. előfizetőinket, hogy legnagyobb bizalommal forduljanak megkeresésükkel hozzánk; szakavatott gyors válaszlól mindenkit biztosíthatunk.

Szerkesztőségünknek sikerült állandó munkatársul oly jogi tanácsadó megnyerni, ki esetleges sérelmek törvényes utoni orvoslását, szakmába vágó beadványok szerkesztését, stb. t. előfizetőink részére készséggel fogja elvégezni.

Vegyések.

Amerikaisan. Egy ravasz amerikai, ki jót és olcsón akart szivarozni, két év előtt 300 darab 1/4 dollárba kerülő szivart vásárolt és azt egy biztosító társulatnál tűz ellen biztosította 750 dollár erejéig. Most követelte a 750 dollárt, mert a szivarok — tűz által pusztultak el. A bíróság a biztosító javára ítélte, ki a pénzt meg is kapta.

De ráfordult a koczká, mert a társulat most szándékos gyujtogatás büntette miatt kérte vád alá helyezni és el is ítélték, mint a »Deutsche Tabak Ztg.« írja 90 napi fogházra.

Kedvezmény előfizetőinknek. Mindazon t. előfizetőink, kik a fővárosi szegény gyermekert egyet által június hó 2-án a Múzeumkertben rendezendő Rózsa-ünnepély jegyeit elárúsitani hajlandók jelentkezzenek szerkesztőségünkben, hol kedvezmény utalványt kapnak, melynek felmutatása után a szokottnál jóval nagyobb provisióban részesülnek. A kérdéses jegyek ára 1 korona és könnyű elárúsitani, mert Munkácsy »Honfoglalás« című képének megtekintésére is jogosít.

Jegy átvételi iroda: Akácfa-utca 32. sz.

Nagy bélyegrablás Grácban. Nem régiben a gráci kincstár bélyeg központi raktárából 60.000 frt értékű okmány és levél bélyeget loptak el. Hiában kutattak a tettesekre nem akadtak rájuk. Egy hivatalon kívül álló egyén jelentkezett, hogy 10^{0/10} jutalomért, vagyis 600 frtért a rendőrséget a tolvajok nyomára vezeti. Rá is akadtak és elcsípték a tetteseket Bécsben. A feljelenő most kéri jutalmát annyival is inkább, mert az összes bélyeget megtalálták és így kár nem is okoztatott; de a törvények csak tetten kapás esetén helyeznek jutalmat kilátásba és ezért a besugónak nem akar a kincstár fizetni.

Az érdekelt a jutalék iránt pert indított. **Üres szivardobozok értékesítése.** Kereskedői ügyesség abban érvényesülhet leginkább, ha lehetőleg mindent értékesíteni, haszonra változtatni képes az illető. Legcsekélyebb dolgot sem kerüli ki figyelmét és a legcsekélyebb hasznat sem kicsinyli sem az ennek elérésére szolgáló fáradságot nem utálja.

Az üressé lett szivardobozokat legtöbb trafikos a tűzbe dobja, megsemmisíti, vagy elajándékozza.

Volt idő, midőn ezen dobozokért éven át csinos összeg folyt be, mert a gyárosok 6 és 8 krajczárjával vásárolták őket.

Néhány év óta nem vásárolják őket vissza és ez rendben is van: mert a régi dobozban maradt belétörött szegkek miatt nem lehet az új árut jól beszegezni, a szállítás alatt sok felnyilott és a szivarok megsérültek.

Fennmaradt a kérdés, miként lehetne ezen kiürült dobozokat értékesíteni, mert bizony kár az így elveszett pénzért.

Míntudjuk, hogy egyes trafikosok értékesítenek minden darab régi dobozt és tudjuk, hogy a legtöbb trafikos igen szeretné szintén értékesíteni, de nem tudja ennek módját — több hozzánk érkezett megkeresés folytán — kollegiális érzékükre apellálva azon kéressel fordulunk az élelmesebbekhez, sziveskedjenek lapunk útján kartársaiknak értesítésükre adni, hogy hol, mi módon és mily áron tudják és lehet a régi szivardobozokat értékesíteni?

A »Serczegő-klub« nagygyűlése. A »Serczegő-klub« négy viharos esztendővel azelőtt csupa füstvágyó emberből megalakulván, évenként komoly hangulatu pipázó-kongresszust szokott tartani Bécs városában. A »testvéreket a füstben« meghívták az idén is a derék urak füstös pünkösdi ünnepén, amint ők a kongresszus napját nevezni szokták, hiven megjelentek és békepípát, meg véleményt cseréltek, a helyzet fontosságához mért megilletődött arcvo-násokkal. Ott voltak a »Vidám csibuk«, az »Öblös békepípa«, a Nikotania«, a »Füst-karikák«, a »Barátságos szívólar«, a »Szelelő

spiczcz« és egyéb dohányzási egyesületek tagjai, akik a kongresszus tartama alatt természetesen számos pipát, szivart és cigarettát szivtak ki. A kongresszus lefolyása a következő volt: az elnök pipára gyujtott, a tagok is. Az elnök kiszíván a pipát, szivarra gyujtott, a tagok szintén. A kongresszus ezzel be volt fejezve s a jelenvoltak megtekintették a kiállított pipákat, elhatározták, hogy »német dohányzó szövetséget« atakitanak és végül »jó dohányzást« kívánva egymásnak, hazamentek. Csudálatos, hogy mi mindenre nem képes a német!

T. vidéki olvasóinkhoz.

Tisztelettel felkérjük t. vidéki olvasóinkat, hogy minden olyan dologról, melyről feltételezik, hogy olvasóinkat érdekelhetik, lapunkat értesíteni sziveskedjenek. Gyártás, eladás, új szivarnemek felett a fogyasztó közönség véleménye; új eladási engedély kapás, szóval minden ezen szakmába vágó tudósításért hálás lesz szerkesztőségünk.

A tudósítások bármely nyelven be- küldhetők.

A beküldők nevét csak akkor nyomtatjuk ki, ha azt határozottan kéri, ha titokban akarják tartani, akkor számíthatnak discretiónkra.

A szerkesztőség.

Szerkesztői üzenetek.

K. L. Bp. Sorát ejtjük.

M. O. . . T. Csak akkor nyomtatjuk ki a ciklikiró nevét, ha ezt határozottan kívánja.

A. D. . . M. V. Hja a fináncz! Nem épen a legkellemesebb látogató: de tessék vigyazni rá, hogy az előírt készlet meg legyen és akkor nincs baj.

Egy kíváncsi kisasszony. A mi lapunk »Dohányárusok közlönye« és nem »Dohányárusok sziv-ügyeinek közlönye«. Egyebekben ha titkos jelöltjének szívét elküldi hozzánk egy britanika skatulyában, hogy nagyító üvegen át vizsgálhassuk, lehet, — hogy az Ön öröme — abban a vizontszerelem bacilusait fogjuk felfedezni.

D. E. ur. Tessék megfélebbezni, 50 kros bélyeg jön rá.

D. . . nagyárus. Az országos értekezletre vonatkozó mai ciklikünket tessék olvasni, ott van amit óhajt.

X—Y. Anonym levelekre nem válaszolunk. »Le a sisakkal és álarcczal!

Lada. Igaz! De sóhajokkal malmot hajtani nem lehet.

Özv. K.-né. Igazán sajnáljuk. Befolyásunkat érvényesíteni fogjuk érdekében.

L. O. K. . . . A türelem és kitartás jel-szavait kell zászlójára írni. A csüggedés le-alacsonyt.

M. J.-né. Nem szabad. Engedély nem ké-pezheti adás-vétel tárgyát.

Ny. . . . i nagyárus. Hol késik az ígért ciklik?

Laczi bácsi Bpest. Ha egyszer belé hagyott költeni és izlett; akkor folytassa is. Ha az nem támogat tollával, ki erre sok évi gyakorlat után hivatva van, akkor ki tegye?

H. O.-né. T. . . . n jönni fog.

P. R. Kiadóhivatalunk dolga. Jár érette 4 frt; de ha többször hirdeti, méltányos árelengedést kap.

L. T. . . . M. T. . . . Örvendjen, ha ládait értékesítheti; de akkor tartsa collegiális kötelességének tanácsaival előállani.

Erzsébetteri. Szivesen megteszszük.

J. O. Buda. Csak szakmánkbelieknek áll rendelkezésére díjtalanul ügyészünk.

P. L. O. Fáradjon be hozzánk. Ezt bővebben meg kell beszélni.

„LE GRIFFON“

valódi francia legjobb és legkedveltebb

szivarkapapir és szivarkahüvelyek.

A t. viszonteladók becses figyelmébe ajánljuk, hogy

„LE GRIFFON“

a tényleg legjobb és legkedveltebb szivarkapapir és minden papir- és norinbergi nagykeres-
kedésben gyári áron kapható.

34639/Vl. 1894. sz.

Ajánlati hirdetés.

A temesvári m. k. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a lemondás folytán Fehértemplomban üresedésbe jött dohánynagyrúda betöltése végett írásbeli ajánlatok beadása után 1894. június hó 11-én délelőtti 10 óraker a pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

A verseny tárgyalásában részt venni kívánók sajátkezüleg aláírt s 50 kros bélyeggel ellátott lepecsételt ajánlataikat f. é. június hó 11. napján d. e. 9 óráig aláírt pénzügyigazgatóság főnökségénél nyujtsák be.

Bánatpénz fejében az ajánlathoz 560 frt készpénzben, vagy a tőzsdén jegyzett állampapirokban melléklendő, továbbá a nagykorúságot, polgári állást és erkölcsi magaviseletet igazoló bizonylatok is csatolandók. Az eddig fizetett kezelési díj 2%. A mult évi forgalom 144,818 frt. A nagyrúshoz utalt kisárusok száma 286.

Az ezen ajánlatnál mérvadó feltételek és az azzal egybekötött kötelezettségek iránt, valamint a szerkesztendő ajánlatok miképeni kiállítására nézve pályázni kívánók által aláírt pénzügyigazgatóságnál és a fehértemplomi m. k. pénzügyőri biztosságnál bővebb felvilágosítás szereshető.

Temesvárt, 1894. május hó 11-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság:

Bárczy.

Cs. és kir. és magy. kir.

TISZTI EGYENRUHA

és
HADI FELSZERELÉSEK SZÁLLITÓI.

A M. KIR. ÁLLAMVASUTAK SZERZŐDÖTT SZÁLLITÓI.

TILLER és TÁRSA

BUDAPEST, IV., KÁROLY-KÖRUT 22. SZÁM
(Röser-bazár),

készítenek katonai, tiszti, legénységi, vasuti, posta- és távirda-hivatalnoki, erdészeti, **pénzügyőri**, hadastyáni stb. egyenruhák és felszereléseket.

Polgári öltöny készítők.

Arjegyzék ingyen és bérmentve. — Pontos czimünkre ügyelni kérjük.

A LEGJOBB

szivarkapapir és hüvely

LA COCARDE

kapható minden dohány-
tőzsdében és papirkeres-
kedésben.

LEGLORIA

szivarkapapir és szivarkahüvelyek

az elismert

legjobb és valódi francia gyártmány

JOSEPH BARDOU és FILS-től Perpignanban és Párisban.

Szivarkapapir **csak akkor valódi francia**, ha a gyáros címe világosan ki van tüntetve.

Az ország t. c. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny és igen tekintélyes része a „**DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYÉ**“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindamellett nélkülözzük a t. c. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, célszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetből távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szívéen hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek célja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágának, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, mely életképességét már bebizonyította és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra késztet, hogy az ország t. c. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem, hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. **Legyen mindenki, aki a lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által vissza tartatott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki a lapot megkapja, az kollegáinak is ajánlja!** A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítatik míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen célt elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „**DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE**“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvitelére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt sziveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“
szerkesztősége.

